

Skatteministeriet

15. maj 2018
J.nr. 2018-2

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 226 - Forslag til lov om ændring af lov om inddrivelse af gæld til det offentlige og forskellige andre love og om ophævelse af lov om forsøg med eftergivelse af gæld til det offentlige for socialt udsatte grupper (Forenkling af regler om inddrivelse af gæld til det offentlige m.v. og forældelsehåndtering m.v.).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 1 af 9. maj 2018. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Karsten Lauritzen

/ Annemette Ottosen

Spørgsmål

Ministeren bedes redegøre nærmere for, hvorfor det ikke er muligt for fordringshaver at give præcise data om forældelsesfrister til restanceinddrivelsesmyndigheden og lave lovgivningen på en forventning om, at fordringshaver er i stand til at sende korrekte data til restanceinddrivelsesmyndigheden frem for at lave en automatisk forlængelse af forældelsesfristen på tre år, når fordringen modtages til inddrivelse i restanceinddrivelsesmyndigheden.

Svar

Lovforslaget bygger i vidt omfang på et princip om, at inddrivelsen skal hvile på fordringshavernes oplysninger, og at det er fordringshavernes ansvar at levere korrekte oplysninger om fordringerne. Erfaringen har dog vist, at fordringshaverne har særligt svært ved at oplyse den korrekte startdato for forældelsesfristen ved oversendelsen af fordringer til restanceinddrivelsesmyndigheden. Baggrunden for forslaget om, at der sker foreløbig forældelsesafbrydelse, når en gældspost er modtaget hos restanceinddrivelsesmyndigheden, er fremadrettet at sikre, at det ikke igen bliver nødvendigt at foretage en stor ekstraordinær afskrivning af fordringer.

Mange af de modtagne fordringer er behæftet med forkerte oplysninger, og nogle fordringshavere kan have svært ved at berigtige og rette disse oplysninger. Det er således afdeknet, at de forskellige fordringshavere har forskellig praksis for registrering af starttidspunktet for forældelsesfristen. Baggrunden herfor er bl.a., at de gældende regler er komplicerede og giver anledning til fortolkningstvív. Herudover har nogle fordringshaveres it-systemer vanskeligt ved at levere korrekte oplysninger.

Det er vigtigt, at inddrivelsen sker lovligt. Det kræver bl.a. at fordringerne ikke er forældede, når inddrivelsen finder sted. Det er derfor afgørende med helt pålidelige oplysninger om forældelsesdatoen. Det anses i praksis for umuligt at få alle fordringshavere til at anvende samme fortolkning af de mange forskellige situationer, der har betydning for forældelsen. Lovforslaget sikrer derfor, at restanceinddrivelsesmyndigheden har helt pålidelige oplysninger om, hvornår forældelse tidligst vil indtræde. Dette øger retssikkerheden, fordi det mindsker risikoen for, at skyldnerne bliver udsat for inddrivelse af forældede fordringer.

Hertil kommer, at hvis fordringshaverne skal kunne levere korrekte oplysninger om starttidspunkt for forældelsen, vil flere fordringshavere skulle ændre deres it-systemer, hvilket kan være omkostningsfuldt, tage lang tid og betyde, at der i perioden, indtil systemerne vil kunne være tilrettet, vil skulle afskrives flere fordringer på grund af tvív om retskraften.

Det er derfor vurderingen, at en regel om en foreløbig afbrydelse af forældelsesfristen ved oversendelse af fordringer til restanceinddrivelsesmyndigheden er nødvendig for at sikre en lovlig og hensigtsmæssig inddrivelse.